

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΥ ΤΗΝ ΓΡΑΦΕΙ Ο ΣΟΥΡΗΣ

Εκκοστών μετρούμεν χρόνον
εις την γην των Παρθενώνων.

Χίλια κι' έννηκκόσα πέντε,
τά κονούμε κι' έν κοινεύετα.

Τών όρων μας μεταβολή, ένδιαφέρουσα πολύ.

Γράμματα και συνδρομαί—άπ' εύθείας προς έμέ.

Συνδρομή γιά κάθε χρόνο—ό κ τώ φράγκα είναι μόνο.

Γιά τά ξένα όμως μέρη—δέκα φράγκα και' στο χέρι.

Είς γνώσιν ήέρομεν παντός εύμούσου τέλειπή
ότι παλοθμεν σώματα «Ρωμίου» άνελλιπή
μέ την άνόλογον τιμήν κι' όπιστος άπ' έξω θέλει
δέν δά πληρώνη δι' αυτά ταχυδρομίων τέλη.

Δεκαπέντε του Γενάρου,
τό Κορδόν ξαμοιάρει.

Πέντε κι' έδομήντα κι' όκτακόσα,
τρέχει κάθε Ρώσος, κάθε Ρώσα.

**Ένα δάκρυ μάς κυλά
γιά τόν Λέοντα Μελά.**

Πάει τό βέβη τόν Μίκη του, ποδχε χρυσή κορωνα
κι' άρματοσσιαις Βλαχάβα...
όπό ρόδα μας μαράθηναν, μέσ' στην' Αθήνα τόνα,
τόλλο' στή γη τή οικιάβα.

Όσάν διαμάντια τής δροσής, πού λάμπουν την αυγή,
σπαλάξουν λήπης δάκρυα' σπός τάφος των άράνως,
κι' άν πεθαμμένα σήμερα τά ξεχωρίζ' ή γη,
μά τ' άδελφώνει πρό σσημά κοινής λαχτάρας πόκος.

**Φαδουλής και Περιπέτος,
ό καθένας νέτος σκέτος.**

Φ.— Έμει πέρα, πού δέν καινι διφοηλάτης ήλιος,
επαστάσαις άγρια, πόλεμος έμφύλιος.

Έμει πέρα μάση φροή!...
τι ζωήσεις έξορμούν,
σημαθήμεν οι Μουζώνιοι
και τούς Λούκας πολεμούν.

Έξυπνά τό χαθόν κήνος,
πάτω, πάτω κάθε φαβίλος,
νάτ' ό κήνος ένεινος,
νάτ' ό Κώστας, νάτ' ό Παύλος.

Έπαστάσαις φοικώδης,
τρομερά και θρημώδης,

και μέ την ψυχή' στο στόμα
πόκος κόσμος πάρει πούμα.

Ποιον πλήθος παρλαίνει
μέ φρονοός και στρατιώτας...
σημαθήμεν, δούλιο χαθόν,
και κτυπάτε τούς δεσποτίας.

Πόλεμος, άνταροπή...
μάς με κόκκινη παντήρα...
Λούξ μεγάλος τί δά' πη;
την καή ψυχρή σου' μέρα.

Ίσα τόρα τό κεφάλι
οείς πού σπύτε' στη δουλειά
γιά τό βάζουν οι μεγάλοι
στην άγγάρετα τό σκυλιά.

Πάνε φρενικας παροίκαις,
πρόσοπα φτεριδαμμένα,
σημαθόμενι μεγάλοι Λούκας
και τούς πάει τρία κι' ένα.

Βλέπουν μέ τρομάρας μάτι
τέμπο ξαφνικό μεγάλο,
κι' από τόνα τό Παύλου
ξενιούθη και πάνε' σ' άλλο.

Έμπρός, γυναίκες και παιδιά τής κόκκινης παντήρας,
κτυπήστε τό μισοφρόν της δεσποτίας τάρας,
νά λάρουν για δεσποτισμοί
κι' άνθρωπών άνδραποτισμοί.

